

Број: 071-11-14516/2023-03

Датум: 06.09.2024. године

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, у поступку по жалби Синдиката полиције „Слога“ из Београда, ул. Дурмиторска 11, изјављеној преко пуномоћника Крстић Љиље, адвоката из Београда, ул. Војводе Миленка бр. 4, против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Сектора унутрашње контроле 05.4 број: 07-6772/23-09 од 28.09.2023. године, на основу члана 35. став 1. тачка 5, као и члана 23. и члана 24. став 1. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09, 36/10 и 105/2021), а у вези са чланом 4. тачка 22. Закона о заштити података о личности („Сл. гласник РС“ број 87/18), као и члана 87. ст. 2. и 3. и чл. 171. ст. 5. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 18/16, 95/18-аутентично тумачење и 2/23-одлука УС), доноси

РЕШЕЊЕ

I Поништава се решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Сектора унутрашње контроле 05.4 број: 07-6772/23-09 од 28.09.2023. године.

II Налаже се Министарству унутрашњих послова Републике Србије у Београду да без одлагања, а најкасније у року од осам дана од дана пријема овог решења, Синдикату полиције „Слога“ из Београда, ул. Дурмиторска 11, достави тражене информације, односно копије списка предмета који се односи на представку поднету против полицијског службеника Пријовић Горана и формирање радне групе за контролу рада полицијских службеника која се наводи у одговору број: 01-011-135/23-5 од 09.05.2023. године Стевандић Данила, председника радне групе, државног секретара, који је достављен Синдикату

и то: електронском поштом на адресу: sloga@sindikatpolicije.org.rs или поштом, с тим што ће пре достављања заштитити и учинити недоступним податке о личности, као што су: имена и презимена свих лица, осим службених, адресни подаци, лични матични број грађана, подаци приватне природе и сл. и друге податке на основу којих би идентитет физичких лица, осим службених, био одређен или одредив, уколико су такви подаци садржани у тим документима.

III Обавезује се Министарство унутрашњих послова Републике Србије у Београду, да Синдикату полиције „Слога“ из Београда, Дурмиторска 11, накнади трошкове поступка на име састава жалбе поднете 18.10.2023. године од стране адвоката, у износу од 49.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема овог решења.

IV О извршењу решења из става II диспозитива, Министарство унутрашњих послова Републике Србије, ће обавестити Повереника у року од десет дана од пријема овог решења.

Образложење

Решењем Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Сектора унутрашње контроле 05.4 број: 07-6772/23-09 од 28.09.2023. године одбијен је, као

неоснован, захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја Драгана Жебељана, потпредседника Синдиката полиције „Слога“ из Београда, поднет том Министарству.

Против наведеног решења Синдикат полиције „Слога“ из Београда је дана 18.10.2023. године, преко пуномоћника Крстић Љиље, адвоката из Београда, изјавио жалбу Поверенику, наводећи, између осталог: да је у поднетом захтеву од 27.07.2023. године јасно назначено да жели да му се копија документа који садржи тражене информације достави поштом или електронском поштом, што првостепени орган није учинио; да приликом достављања позива за увид од 05.09.2023. године у тражене документе, орган није жалиоцу путем поште или електронске поште доставио тражене информације; да је поднеском од 11.09.2023. године захтевао да првостепени орган испоштује законску обавезу и достави тражене документе, те да првостепени орган није смео да одбије захтев за копије докумената и доставу истих. У жалби је истакнут захтев за накнаду трошкова на име састава жалбе од стране адвоката, у износу од 49.000,00 динара. У прилогу је достављена копија ожалбеног решења, предметног захтева и пуномоћје.

Поступајући по жалби Повереник је дана 24.11.2023. године доставио исту на изјашњење Министарству унутрашњих послова Републике Србије у Београду, као првостепеном органу у овој управној ствари.

У одговору на жалбу од 28.12.2023. године првостепени орган је остао при наводима из ожалбеног решења. У прилогу је доставио копије списка предмета 05.4 број: 07-6772/23, формираног поводом предметног захтева за приступ информацијама од јавног значаја, посебно дописа Радне групе за контролу рада полицијских службеника, Сектора унутрашње контроле број: 01-011-135/23-5 од 09.05.2023. године којим је, поводом поднете представке, подносилац исте обавештен да је утврђено да разлози наведени у поменутој представи не указују на пропусте у раду Горана Пријовића, полицијског службеника Сектора унутрашње контроле и не доводе у сумњу законитост, непристрасност и објективност поступања именованог.

Поднеском од 20.12.2023. године жалилац је, преко пуномоћника Крстић Љиље, адвоката из Београда, ургирао за доношење одлуке поводом поднете жалбе.

По разматрању жалбе и осталих списка овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у списе предмета утврђено је да је жалилац дана 27.07.2023. године поднео Министарству унутрашњих послова Републике Србије у Београду, захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио да му тај орган власти омогући увид у документе који садрже информације ближе наведене у ставу II диспозитива овог решења, као и да му достави копије тих докумената поштом или електронском поштом на назначену електронску адресу.

Даље је утврђено да је првостепени орган, поступајући по поднетом захтеву, дописом од 05.09.2023. године жалиоца обавестио да дана 13.09.2023. године у периоду од 10,00 до 12,00 може извршити увид у тражене списе предмета, у службеним просторијама Сектора унутрашње контроле, поводом чега је жалилац поднеском од 11.09.2023. године затражио од првостепеног органа да му пре увида достави копије предмета путем поште или електронске поште, како је у захтеву од 27.07.2023. године и наведено. Дана 13.09.2023. године првостепени орган је сачинио Службену белешку којом је констатовано да уредно позвани тражилац информација није приступио у службене просторије у договореном временском периоду дана 13.09.2023. године, те није остварио тражени увид.

Такође је увидом у списе предмета утврђено да је првостепени орган ожалбеним решењем одбио предметни захтев жалиоца у делу којим је жалилац тражио достављање копија тражених докумената, позивајући се на одредбе члана 2. став 1. и члана 14. Закона

о слободном приступу информацијама од јавног значаја, наводећи, између осталог, следеће: да је претпостављени интерес јавности да зна, из члана 4. тог Закона, супротстављен претежнијем интересу заштите општеприхваћених правила међународног права и фундаменталних правних принципа; да је тражиоцу дата могућност да оствари увид у тражене документе, па како исти није поступио у складу са наведеним, већ је захтевао да се комплетни списи доставе путем поште или електронским путем, то је одлучио као у диспозитиву тог решења; да би достављање тражених извештаја радне групе за контролу рада полицијских службеника донетих у поступку контроле и објављивање чланова радне групе могло евентуално убудуће утицати на њихов рад и доношење законитих одлука; да захтев није заснован на општем интересу, нити због чега су тражени подаци од великог значаја за друштво као целину и како би њихово откривање показало на који начин се врше јавни послови.

Чланом 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да је информација од јавног значаја информација којом располаже орган јавне власти, настала у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна, као и да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног закона прописано је да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана Закона прописано да се ниједна одредба овог закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 12. истог Закона прописано је да ако тражена информација од јавног значаја може да се издвоји од осталих информација у документу којима орган власти није дужан тражиоцу да омогући приступ, орган власти ће тражиоцу омогућити приступ делу документа који садржи само издвојену информацију, и обавестиће га да остала садржина документа није доступна.

Чланом 14. ставом 1. истог Закона прописано је да орган власти може тражиоцу ограничити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на заштиту података о личности, право на углед или које друго право лица на које се тражена информација лично односи, осим: ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало (тач. 1.); ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, а нарочито ако се ради о јавном функционеру у смислу закона којим се уређује спречавање сукоба интереса при обављању јавних функција и ако је информација везана за вршење његове јавне функције (тач. 2.) и ако се ради о лицу које је својим понашањем дало повода за тражење информације (тач. 3.). Ставом 2. истог члана закона прописано је да информације од јавног значаја из документа који садржи податке о личности могу бити учињене доступним тражиоцу на начин којим се обезбеђује да се право јавности да зна и право на заштиту података о личности могу

остварити заједно, у мери прописаној законом којим се уређује заштита података о личности и овим законом.

Имајући у виду да је жалилац предметним захтевом тражио, између осталог, достављање копија списка предмета који се односи на представку поднету против одређеног полицијског службеника и формирање радне групе наведене у одговору који је достављен Синдикату, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио да достави копије списка тражених предметним захтевом, позивајући се на члан 2. став 1. и члан 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Наиме, имајући у виду да се тражене информације односе на поступање Министарства по представи поднетој против одређеног полицијског службеника, дакле при вршењу контролне делатности, односно да су тражене информације у вези са обављањем послова запослених у државном органу, за које су та лица плаћена јавним средствима, а не у вези са њиховим приватним животима, то је испуњен услов из члана 14. став 1. тачка 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја за изузетак од права на приватност, с обзиром да услови за изузетак од права на приватност нису кумулативно прописани већ је довољно испуњење било ког услова. При томе је првостепени орган дописом од 05.09.20023. године који је жалилац неспорно примио, жалиоцу омогућио увид у тражене списе предмета, па је несумњиво да жалилац има право да му се, у смислу цитиране одредбе члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, поред омогућавања увида, доставе и копије тражених докумената, као што је то захтевом од 27.07.2023. године и тражио.

Уколико документи у којима су садржане тражене информације садрже и такве податке о личности у које орган власти није дужан тражиоцу да омогући приступ, јер би чињење доступним тих података било у супротности са одредбама Закона о заштити података о личности, то није разлог да се жалиоцу ускрати приступ осталим информацијама садржаним у том документу. Наиме, примена изузетка од права на приватност не подразумева аутоматску обраду свих података о личности на коју се изузетак односи, с обзиром да обрада тих података мора бити сразмерна својој сврси и ограничена у односу на сврху обраде, односно приликом одлучивања се свакако мора узети у обзир да у документима у којима су садржане тражене информације, могу бити садржани и подаци који не би требало да буду доступни јавности (имена и презимена лица, осим службених лица, адресни подаци, лични матични број грађана, подаци приватне природе, подаци о здравственом стању и сл.). Стога је првостепени орган по предметном захтеву могао поступити у складу са чланом 12. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и делове докумената у којима су садржани подаци о личности које не треба учинити доступним заштитити и учинити недоступним, а како је то наложено ставом II диспозитива овог решења. Поред тога, и одредбом члана 14. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да информације од јавног значаја из документа који садржи податке о личности могу бити учињене доступним тражиоцу на начин којим се обезбеђује да се право јавности да зна и право на заштиту података о личности могу остварити заједно, у мери прописаној законом којим се уређује заштита података о личности и овим законом.

Ни навод првостепеног органа из образложења ожалбеног решења да захтев није заснован на општем интересу, није могао бити уважен с обзиром на то да се тражене информације односе на одређеног полицијског службеника, те је несумњиво да се ради о информацијама у вези са радом органа власти, које су садржане у одређеним документима у његовом поседу и да јавност има оправдани интерес да зна, с обзиром на то да према одредби члана 4. Закона, оправдан интерес јавности да зна увек постоји, осим ако орган

власти не докаже супротно, што у конкретном није учинио. Поред тога, у овој управној ствари поступак се води по захтеву који је поднео Синдикат полиције „Слога“ из Београда, ради остваривања права на слободан приступ информацијама од јавног значаја, које право у смислу члана 5. и 6. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја припада сваком под једнаким условима, па и жалиоцу у овој управној ствари, при чему, у складу са одредбом члана 15. став 4. истог Закона, тражилац није дужан да наводи разлоге за свој захтев, а још мање да доказује свој правни интерес, као услов за приступ траженим информацијама.

Такође је погрешно првостепени орган када је одбио захтев Драгана Жебељана, потпредседника Синдиката полиције „Слога“, с обзиром да је захтев за слободан приступ информацијама од јавног значаја који је предмет ове управне ствари поднео Синдикат полиције „Слога“ из Београда, а не његов потпредседник.

Стога, ценећи све наведено у смислу члана 8. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, у духу и у складу са мерилима и стандардима једног демократског друштва, Повереник налази да је, у конкретном случају, интерес јавности да зна претежнији од интереса на које се првостепени орган позвао, будући да првостепени орган није доказао оправданост ускраћивања приступа наведеним информацијама, па је поступајући по жалби, на основу члана 23. и члана 24. став 1. и став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку, одлучио као у ставу I и II диспозитива овог решења, нашавши да је жалба основана и да жалилац, у складу са цитираном одредбом члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, има право да му се доставе тражене копије списка предмета, на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, а што је у складу са одредбом члана 12. Закона која предвиђа могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација садржаних у документу у које орган власти није дужан да тражиоцу омогући приступ, јер би се њиховом доступношћу повредило право на приватност и заштиту података о личности лица на која се односе.

Повереник је ценио и остале наводе првостепеног органа и жалиоца, али је нашао да, с обзиром на напред изнето, нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари, па их није посебно образлагао.

Одлука као у ставу III диспозитива овог решења донета је из следећих разлога:

Одредбом члана 85. став 6. Закона о општем управном поступку прописано је, између осталог, да ако жалба буде усвојена, трошкове другостепеног поступка сноси орган који је одлучивао у првом степену. У конкретној управној ствари жалилац је преко пуномоћника поднео предметну жалбу од 18.10.2023. године у којој је истако захтев за накнаду трошкова за састав исте у износу од 49.000,00 динара по АТ. По предметној жалби је донета одлука као у ставу I и II диспозитива овог решења. Имајући у виду да је предметна жалба тражиоца информација основана, с обзиром на поступање првостепеног органа као даваоца информација у спроведеном поступку, то је Повереник, крећући се у границама постављеног захтева за накнаду трошкова другостепеног поступка и применом важеће адвокатске тарифе у време одлучивања, у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 43/2023), тарифни број 38 и тарифни број 40, донео одлуку као у ставу III диспозитива овог решења. Повереник је своју одлуку донету у овој управној ствари, након своје дугогодишње праксе којом је у поступцима по жалби доносио одлуке којима је одбијао као неосноване захтеве за накнаду трошкова по жалби, засновао имајући у виду изнети став Управног суда у Београду у закључку са 105. седнице свих судија, одржаној дана 21.06.2022. године. Наиме, Управни суд у Београду

је у наведеном закључку, између осталог, изнео закључак према коме се у управним споровима у којима је решење Повереника, који је решавајући у поступку по жалби тражиоца информација, утврдио да је жалба основана и наложио органу власти да тражиоцу омогући слободан приступ информацијама од јавног значаја или да обавести тражиоца да ли поседује тражене информације, оспорено у делу одлуке о трошковима, те да ће Повереник убудуће поступати сагласно одлуци 12 У 16603/19, у којој је тај Суд пресудом у предмету 12 У 16603/19 од 03.03.2020. године, уважио тужбу у односу на одлуку о трошковима и предмет вратио у том делу туженом односно Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, из разлога што је код наведене одредбе члана 85. став 6. Закона о општем управном поступку и чињенице да је оспореним решењем усвојена жалба тужиоца и поништено ожалбено решење даваоца информација, Управни суд нашао да је тужени био у обавези да обавезе даваоца информација, као првостепени орган у предметној управној ствари, да тужиоцу накнади трошкове састава жалбе.

Стога је Повереник на основу чл. 87. ст. 2. и 3. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 23. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја одлучио као у ставу III диспозитива овог решења.

Министарство унутрашњих послова Републике Србије у Београду је у обавези да о извршењу решења из става II диспозитива обавести Повереника у складу са чланом 24. став 4. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Упутство о правном средству:

Против овог решења није допуштена жалба, већ се у складу са Законом о управним споровима, може покренути управни спор тужбом Управном суду у Београду, у року од 30 дана од дана пријема решења. Такса на тужбу износи 390,00 динара.

ПОВЕРЕНИК

Милан Мариновић

Решење доставити:

1. Синдикату полиције „Слога“ из Београда, ул. Дурмиторска 11, преко пуномоћника Крстић Љиље, адвокате из Београда, Војводе Миленка 4,
2. Министарству унутрашњих послова Републике Србије, Београд, Булевар Михаила Пупина бр. 2,
3. Писарници.